

underordnede Forhold til Krigsministeriet som de to nævnte Corpser. Motiverne tiloven indeholde Oplysninger om, hvilke Kræfter Forpleiningscorpset burde have til sin Raadighed i Tilfælde af Krig, naar det skulde vøgte sin Opgave tilfredsstillende. Det er nu meget bethdelige Kræfter, som da ville behøves, og hvor ønskeligt det end kunde være, at man, ligesom ved de Afdelinger, der ere dannede af Combattanter, i Fredstid kunde have hele det Personale tilstede, som behøves i Krigen, saa har jeg dog maattet opgibe Fordringen derpaa. Det vilde føre til altfor store Udgifter, hvis man i Fredstid vilde tildele Forpleiningscorpset et saa bethdeligt Embeds personale, at det dermed kunde gaae over paa Krigsfod. Det er altsaa de finantsielle Hensyn, som især have gjort sig gjældende, idet jeg er kommen til en Fredsordning, som kun er meget svag i Sammenligning med de Kræfter, der ville behøves paa Krigsfod. Jeg har tænkt mig, at man maatte hjælpe sig paa den Maade, at Embedsmænd af Forpleiningscorpset i de lavere Charger bleve konstituerede i de høiere Charger, at f. Ex. en Overintendant blev i et saadant Tilfælde konstitueret som Stabsintendant, men uden at blive endelig ansat som saadan eller blive tillagt den med det høiere Embede forbundne Lønning, og efter Krigsforholdet vilde da denne Embedsmand komme til at træde tilbage i sin tidligere Stilling. Det er ganske vist ikke noget ønskeligt Forhold, men, som sagt, ligeoverfor de bethdelige Beføstninger, en anden Ordning vilde medføre, har jeg dog troet at burde indskrænke mig til at forlange det, som her er opgivet. Ved Fredsordningen er der saaledes væsentlig taget Hensyn til, at den indeholder de Kræfter, der ere fornødne for en tilfredsstillende Fredstjeneste, og at der i de Lønningsfasser og navnlig i de Forfremmelsesforhold, der ere aabnede for Personalet her, indeholdes en Opfordring for dygtige Kræfter til at hellige sig denne overordentlig vigtige Tjeneste. Der er ogsaa ved denne Ordning paatænkt, at der skulde tildeles Forpleiningscorpset et Personale, bestaaende af faste Underofficerer. Det er de faste, velkjente Underofficerer, som have ydet den allerførste Nytte tidligere under Krigsforholdene, og man kunde ikke

tænke sig en tilfredsstillende Forpleiningstjeneste, uden at man har saadanne paalidelige Mænd ansatte i den. Der er ogsaa ved denne Ordning foreslaet, at disse Underofficerer ved fortrinlig Tjeneste ville kunne bane sig Vej til høiere Poster uden at behøve at gennemgaae Officereskolen. Det vil være en Følge af denne Lovs Vedtagelse, at de Paragrapher i Hærloven, som indeholde Bestemmelser om Forpleiningscorpsets midlertidige Ordning, ville komme til at udgaae; der er en Paragraph i Lovudkastet, som tager Hensyn dertil. Jeg skal ogsaa med Hensyn til dette Lovforslag forresten henholde mig til de Motiver, som ledsage det.

Det 3die Forslag gaaer ud paa en extraordinair Bevilling til Krigsministeriet. Det samlede Beløb, paa hvis Bevilling jeg andrager, er 1,885,700 Rb. De Anstæffelser, som ville medføre den største Beføstning, og hvorpaa der er andraget, anseer jeg alle for meget paatrængende; men min høitærede Collega Finantsministeren har med saamegen Styrke gjort finantsielle Hensyn og finantsielle Betænkkeligheder gjældende, at jeg har troet at burde indtil en vis Grad bøie mig for dem, og Forslaget gaaer derfor ud paa, at kun en Deel af Beløbet, nemlig 1,200,000 Rb. bevilges for det kommende Finantsaar og den øvrige Deel først i det derpaa følgende. Det, hvortil der her søges Bevilling, deler sig med Hensyn til Anvendelsen i Anstæffelse af Munderingsfager, Anstæffelse af Krigsmateriel, militære Etablissements Indretning og Udstyring og Udgifter til Kjøbenhavns Søbeføstning. Der er kun foreslaet anstæffet saadanne Munderingsfager, som ere nødvendige, for at Linien, Reserven og Erstatningsmandskabet kunne belædes, ligesom ogsaa de Militairarbeidere, som kunne ventes indkaldte til Tjeneste, saaledes at der kan være en Reserve af 5 pCt., som kan sætte os istand til 14 Dage efter en Mobilisering at tilfredsstille de foreliggende Krav. Efter den Tid vil man ganske vist komme lidt til kort, og jeg maa derfor forbeholde mig senere at søge en Bevilling til en Reserve af Munderingsfager. I dette Dieblil troer jeg ikke at burde søge mere, da der ikke har kunnet anstilles de nøiagtige Undersøgelser af Beholdningerne, som ere nødvendige for at foretage